

สื่อการสอน การ์ดเกมใหม่ไลน์เรียนรู้เรื่องพินิจความจากเรื่องพระอภัยมณี (๒)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สื่อพรรณณะด้วยวจนภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง พินิจความจากเรื่องพระอภัยมณี (๒)

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๓๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ต้องรักใคร่ไปตามยามกันดาร

จนนางมารมีบุตรบุรุษชาย

ไม่คลาดเคลื่อนเหมือนองค์พระทรงเดช

แต่ดวงเนตรแดงดุจดังสุริย์ฉาย

๑ พระฟังคำน้ำเนตรลงพรากพราก

คิดถึงยากยามวิโยคยิ่งโศกศัลย์

แถลงเล่าดูยุทธสาธิตพัน

จนพากันมาบรรทมที่ร่มไทร

พอมื่อยหลับกลับจิตนิมิตฝัน

ว่าเทวัญอยู่ที่เกาะนั้นเหาะเหิน

มาสังหารผลาญถ้ำระยำเย็น

แกว่งพะเนินทุบนางแทบวางวาย

๑ สิ้นสมุทรสุดแสนสงสารแม่

ด้วยรู้แน่ว่าบิดาจะพาหนี

ให้ห้วงหลังกังวลด้วยชนนี้

เจ้าโศกก็กราบก้มบังคมคัล

ให้ลูกรักผลักแผ่นศิลาล้ม

สมอารมณ์รับออกนอกคูหา

เลียบถ้ำลาดทรายชายคงคา

แลชลาลัยคลื่นเสียงกรุ่นโครม ๆ

๑ เห็นละเมาะเกาะเขาเขียวชอุ่ม

โศกตะค่อมเคียงเคียงเรียงรุกขา

จะเหลียวซ้ายสายสมุทรสุดสายตา

จะแลขวากวันคลุ้มกลุ่มโพยม

ร้องเรียกลูกพี่เพื่อนเหมือนละเมอ
ไม่เห็นเธอทอดกายดังวายปราณ
ระกำอกหมกมุ่นหุ่นพิโรธ
กำลังโกรธกลับแรงกำแหงหาญ

๑ สนิสมุตรพึงเลียงสำเนียงแน
รู้ว่าแม่มั่นคงไม่สงสัย
ดูรูปร่างอย่างเปรี๊ตสมเพชใจ
ช่างกระไรราศีไม่มีงาม

๑ ฝ่ายผีเสื้อเมื่อลูกลอบลงน้ำ
พอจวนคิดว่าวังขึ้นสิงขร
ด้วยใจนางคิดว่าพาบิตร
มาชุ่มช่อนอยู่ที่นี้จึงหนีมา

แล้วนางยักษ์หักขาหนีกลงแขน
ไม่หายแค้นเคี้ยวกินสิ้นทั้งคู่
แล้วกลับตามข้ามทางท้องสินธุ
ออกว่ายวู่วแหวน้ำด้วยกำลัง ฯ

ถึงหาดกว้างทางแลกระแสนสมุทร
เห็นมนุษย์ไรไรไหลนักษณา
ผีเสื้อน้ำทำฤทธิ์ติดตามมา
เวทนาแลดูอยู่ทุกคน ฯ

๑ พระโยคีมีจิตคิดสงสาร
จึงว่าท่านหนีตายหมายมาหา
เราลงมาคอยช่วยด้วยเมตตา
แต่กิจจาไม่กระจ่างยังกลางแคลง ฯ

๑ พระโยคีมีญาณว่าหลานรัก
จงสำนักอยู่ให้สมอารมณ์หมาย
อันยักยิดีสงสมุทรรพราย
มาถูกทรายชายหาดก็ขาดใจ

๑ ฝ่ายผีเสื้อเหลือโกรธโลดทะลึ่ง
เสียงโพงผิงแผ่นโผนตะโกนฟัว
เหตุไฉนไปนั่งกำบังตัว
เชิญทูนหัวเยี่ยมหน้าม่าน้อง

๑ พระอภัยใจอ่อนถอนสะอื้น
อุตส่าห์ฝันพัดรวาณีจางเอ๋ย
แม่ผีเสื้อเมื่อไม่เห็นในใจเลย
พี่ไม่เคยอยู่ในถ้ำให้รำคาญ

พืมนุชย์สุดสาวทเป็นชาดิษย์
จงคิดหักความสาวทให้ขาดสูญ
กลับไปอยู่คูหาอย่าอาดูร
จงเพิ่มพูนภวานารักษารรรม

ซึ่งรักลูกลูกก็รู้ยู่ว่ารัก
มิใช่จักลืมนคุณกรุณา
ถึงตัวไปใจลูกยังผูกคิด
พอปลดปลดเปลื้องธุระจะมาหา

๑ พระโยคีมีจิตคิดสงสาร
จึงว่าท่านหนีตายหมายมาหา
เราลงมากอยช่วยด้วยเมตตา
แต่กิจจาไม่กระจ่างยังกลางแกลง ฯ

